

Warszawska Jesień 2025 w prasie

W raptem dziesięć festiwalowych dni Warszawskiej Jesieni – ponad 70 wydarzeń: opery, koncerty, performanse, działania intermedialne, soundscape'y, słuchowiska, teatr muzyczny, wystawy, spacerzy muzyczne, filmy, instalacje, spotkania.

Anna S. Dębowska, *Jesień bardzo kulturalna*, „Książki Magazyn do czytania” 01.08.2025r.

Festiwal zainauguruje premiera opery „Najlepsze miasto świata. Opera o Warszawie”, której muzykę skomponował Cezary Duchnowski. To wyjątkowe wydarzenie ma osobisty wymiar dla reżyserki Barbary Wiśniewskiej, która wplecie w dzieło historie odzwierciedlające losy jej rodziny oraz szerszy kontekst zniszczenia i odbudowy stolicy. **Podczas 15. Małej Warszawskiej Jesieni na festiwalu zaprezentuje się około 120 artystów**, w tym około 80 dzieci, co podkreśla zaangażowanie festiwalu w edukację artystyczną. Wydarzenia będą rozgrywać się w różnych przestrzeniach Warszawy, co dodatkowo wzbogaca ofertę festiwalu.

Martyna Schadzke, 68. *Edycja Festiwalu Warszawska Jesień z bogatym programem*, „Warszawa Express”, 16.09.2025r.

Warszawska Jesień to festiwal o ponad sześćdziesięcioletniej tradycji, będący jednym z najważniejszych wydarzeń muzyki współczesnej w Polsce. Od początku swojego istnienia stanowi platformę prezentacji innowacyjnych i eksperymentalnych form muzycznych oraz teatralnych, dając przestrzeń dla twórców poszukujących nowych środków wyrazu i przekraczających konwencje.

Agnieszka Sokołowski, 68. *Warszawska Jesień: Prapremier opery o Warszawie i teatr muzyczny*, „Echo Polski”, 09.09.2025r.

Final w FN cieszył się takim powodzeniem, że do kasy ustawiała się długa kolejka, czego dawno na Jesieni nie widziałam. Sala była rzeczywiście pełna, z może pojedynczymi miejscami wolnymi – imponujące. Może też ludzie się przyzwyczaili, że na zakończeniu Jesieni zwykle są jakieś atrakcje – rok temu zabawny Simon Steen-Andersen, dwa lata temu performans z balonami i flecikami, trzy lata temu teatralny niemal Totentanz Rafała Ryterskiego itp.

I faktycznie w tym roku też było coś specjalnego. W programie najpierw „queerowa radość” DING, DONG, DARLING chorwackiej kompozytorki Sary Glojnaric; prawdę mówiąc nie wiem, co w tym było queerowego – hałaśliwy, rytmiczny, migotliwy, a przy tym diatoniczny „durowy” utwór, gdyby ktoś mi powiedział, że to np. „światła wielkiego miasta”, to też by pasowało. Potem diametralna zmiana nastroju: Lament dla Ur. Asemblaż z nieistniejącego miasta Ewy Trębacz ze śpiewem proMODERN, melorecytacją etnolożki Anny Niedźwiedz (na motywach języka sprzed 2000 lat) i owymi asemblażami – zniekształconymi obrazami zrujnowanych miast (współczesnych) na ekranie. Wykonany przy

zgaszonym świetle (jak zresztą jeszcze dwa inne utwory w programie), **obejmował brzmieniami całą publiczność.**

Dorota Szwareman, *Co w duszy gra*, „Polityka”, 28.09.2025r.

68. Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień” to wydarzenie, które łączy muzykę z filozofią i społecznymi przemianami. Hasło „Prześwit” symbolizuje nadzieję i odrodzenie, a bogaty program festiwalu obejmuje liczne premiery i pierwsze wykonania w Polsce. Festiwal jest także okazją do uczczenia **stulecia Związku Kompozytorów Polskich**, który odgrywa kluczową rolę w promowaniu polskiej muzyki na arenie międzynarodowej.

Warszawska Jesień 2025 pod hasłem „Prześwit”. Muzyka jako symbol odrodzenia, Polska Agencja Prasowa, 09.09.2025r.

Wysoki poziom wykonawczy łączył wszystkie wydarzenia.

Karolina Dąbek *Głodna Jesień* „Ruch Muzyczny” 21/2025, 20.10.2025r.

W tym roku Warszawska Jesień zaprosiła do refleksji na temat funkcji, które spełniamy jako jednostki oraz członkowie konkretnych wspólnot. W obliczu poruszanych na festiwalu zagadnień nasuwają się pytania: Co to znaczy dzisiaj być mieszkańcem miasta? Co znaczy być uczestnikiem festiwalu muzyki współczesnej? Jedną z odpowiedzi to sugestia, że fizyczne i abstrakcyjne przestrzenie, które tworzymy, mogą być nie zamkniętymi enklawami, hermetycznymi środowiskami, lecz otwartymi na wpływy z zewnątrz, pozwalającymi na przekraczanie własnych granic, zróżnicowanymi formami organizacji życia, obecności dźwięku.

Weronika Bielecka, *Intensywna obecność (w) dźwięku* „Ruch Muzyczny” 21/2025, 20.10.2025r.

Program festiwalu uzupełniła stworzona przez dzieci wystawa *Sampel, czyli przekrój dźwiękowy owada*. Młodzi autorzy, prowadzeni przez dorosłych twórców, stworzyli wielowymiarową ekspozycję, wymyślając pięć gatunków – z nazwami, wyglądem, biologiczną charakterystyką, zapisem graficznym ich odgłosów, a także opowiadaniem o przygodach. W przestrzeni wystawy odbywały się też performanse (gra na pile, odczytywanie głosem partytur), a z pomocą aplikacji Samploskop można nadal namierzać owady w przestrzeni miejskiej i oczyszczać sample dźwięków miasta z audialnego zaśmiecenia, by odnaleźć wydawane przez insekty dźwięki (dla mniej mobilnych przewidziano w aplikacji możliwość teleportacji).

Czekamy na więcej, póki nie jesteśmy jeszcze wszyscy duzi.

Karolina, Paweł, Mikołaj, Jędrzej i Ida Siechowiczowie, *Mali, mali / Duzi* „Ruch Muzyczny” 21/2025, 20.10.2025 r.

Od samego początku **Mała Warszawska Jesień** była przestrzenią, w której muzyka współczesna spotyka się z dziecięcą wyobraźnią. - Dzieci lubią eksperymentować bardziej niż dorośli. Dorośli czasem się boją, a dzieci idą w to odważnie – zauważyła gościni audycji.

Martyna Chuderska *Mała Warszawska Jesień* świętuje 15-lecie. Anna Kierkosz o szczegółach tegorocznej edycji „Polskie Radio Dzieciom”, 19.09.2025 r.